

Pagony Kiadó © olvasópéldány

Csillagszedő Máriaónak

Pagony Kiadó © olvasópéldány

TASI KATALIN

LÁNYKA, tükörben

Szimonidesz Hajnalka illusztrációival

Szöveg © Tasi Katalin, 2022
Illusztráció © Szimonidesz Hajnalka, 2022
Kiadás © Pagony Kiadó Kft., 2022

Pagony

LÁNYKA

Amikor anyu kislánya lettem,
két anyuka született:
az én anyukám
és az, aki egyszer majd én leszek.
Vajon egy végtelen tükörben hány lányt láthatnék,
ha nagyon sokáig belenéznék?

ERŐS

Az én apukám
olyan erős,
hogy még a
kisujján is elbírja
az óvodát.

De engem azért
mindig két
kézzel fog,
ha felemel.

LEGSZEBB

Apu szerint
az anyukám a legszebb
az egész utcában,
de a városban is.

Csak azt nem tudom,
honnét ilyen biztos benne,
mikor a többi néni
rá se néz.

HELY

Két hely van a világon,
ahol a legjobb üldögelni:
az apu nyakában
és az anyu ölében.

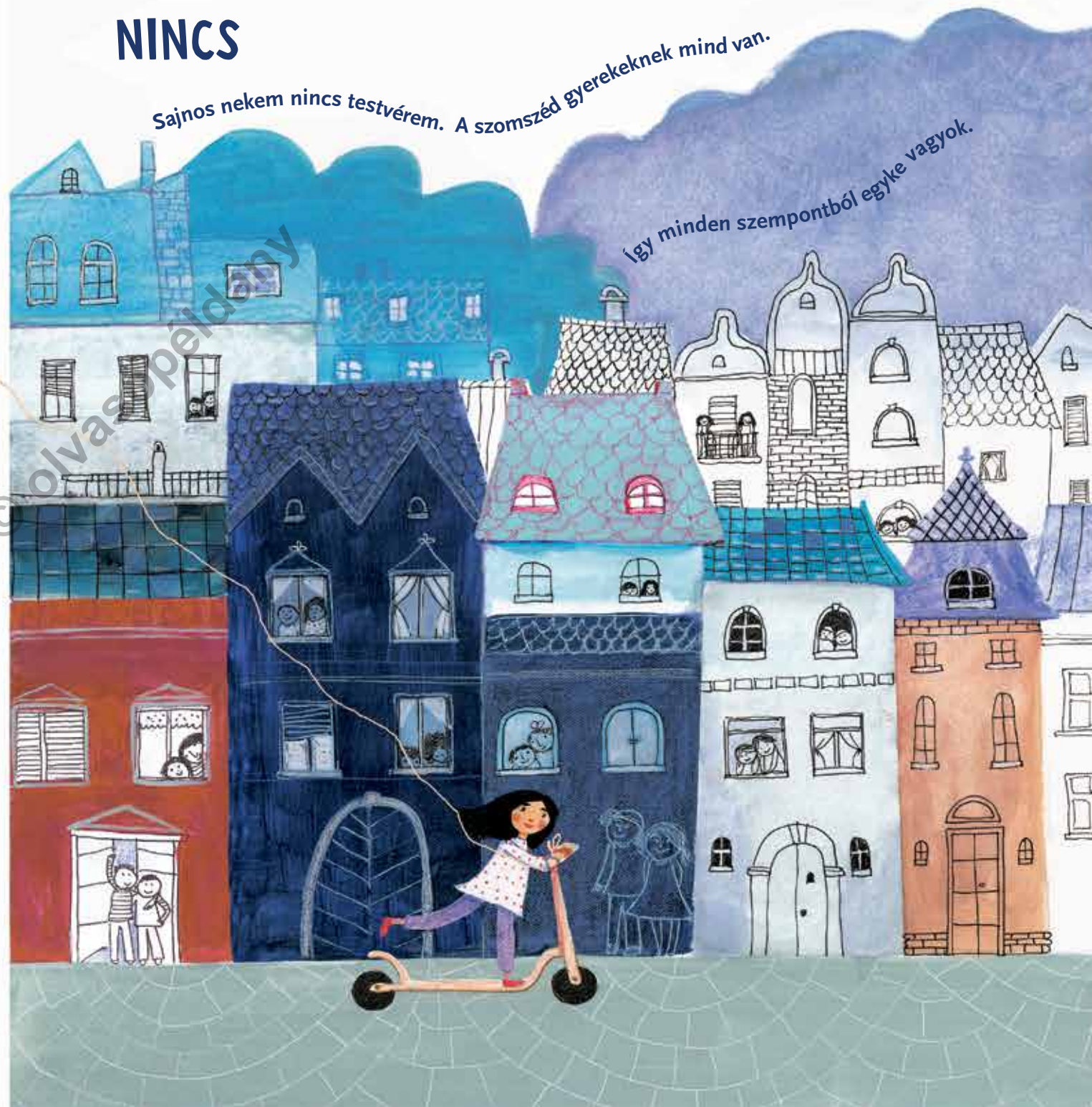
Odafönt
enyém az
egész világ,

idelent
pedig
én vagyok
a mindenség.

NINCS

Sajnos nekem nincs testvérem. A szomszéd gyerekeknek mind van.

Így minden szempontból egyke vagyok.

CSEL

A nagypapám régen híres focista volt. Az újságokban úgy hívták, hogy a kanizsai Mettyúz. Egyszer elhatároztam, hogy én is híres focista leszek, pedig akkor már nem is laktunk Kanizsán.

Egy délután a kertben gyakoroltunk, főleg cselezni. A papi azt mondta, az a lényeg, hogy tudjam, hol a cél, és több tervem is legyen, hogyan jutok el oda. De ne látszódjon rajtam egyik sem. Egy idő után meg azt mondta, hogy botlábam van, és hogy hagyjuk abba. Este meg borogatta a fájós bokáját.

Én pedig úgy döntöttem, hogy ha nem híres focista leszek, akkor vagy nagyon szép színésznő, vagy nagyon okos, mondjuk, óvó néni.

Így szépen kicselezem a papit, ő meg majd csak néz nagyokat, ha végül nála is híresebb focista leszek!

Pagony Kiadó © Olvasó példány

GALAMBTOLL

A papival néha a Sétakertbe mentünk. Főleg ősszel. Ilyenkor gesztenyét gyűjtöttünk, meg szürke galambtollat. Én mindig azt képzeltem, hogy egyszer hercegnő leszek, akit egy hosszú hajú indián vesz feleségül. A papi meg biztosan arra gondolt, hogy kiskorában egy hosszú hajú hercegnőt szeretett volna feleségnek. De neki végül az Ella mama lett.

És amikor hazaértünk, még mindig iapiacsoztunk,
és felébresztettük a mamát.
De ő nem haragudott, csak mosolygott,
és kért egy galambtollat, amit a sárga, horgolt sapkájába tűzött,
mert haja már nem volt.

De a papi akkor már réges-régen tudta,
hogy ő egy igazi hercegnő.

GYÖNGY

Szeretem hallgatni, ahogyan a mama felolvas. Úgy gurulnak ki a szavak a száján, mint szanaszét a gyöngyök a dobozból, amikor fűzni kezdünk.

Ha a szavak gyöngyök, akkor a mese egy szépen fűzött nyaklánc.

*Ha a szavak gyöngyök,
akkor
a mese egy szépen fűzött nyaklánc.*

FEKETE

A mama doktor bácsijának nagy, fekete táskája van, tele szurival.

Az én doktor nénimnek csak illatos, fehér köpenye, a zsebében meg cukorka.

Úgy döntöttem, az lesz a legjobb ajándék, ha karácsonyra kölcsönadom a mamának a doktor nénimet.

KRÉTA

Zsírkrétával rajzolni
a mama konyhájában
a legjobb, a sárga lámpafénynél,
amikor odakint esik az eső, és már
besötétedett. Csak hallgatom, ahogyan
az eső kopogtat a párkányon, hogy aztán
reggelre eltűnjön, miközben megolvad a kréta
a lámpa fénye alatt, és ahogy húzom, cuppanva
belekapaszkodik a papírba.
Hogy aztán sose tűnjön el onnan.

Aztán amikor a mama lekapcsolja a lámpát,
mert aludni kell, mindent elnyel
a sötét, de mégis itt vannak, ahogyan
rájuk gondolok:
a kopogásból lett csönd,
az esőből lett száraz,
a nappalból lett éjszaka,
a lámpából lett fény
és a krétából lett rajz.

HINTA

A hegyen van egy hintám,
épp a domboldal felett.
Ha elég sokáig hintázok,

ha jól kihajtom
és hátranézek,
olyan, mintha repülnék!

REPÜLNÉK

Egy csomó ilyen repülős pillanat gyűlik össze,
és este csak azokra gondolok.

Amikor ezt egyszer elmeséltem a mamának,
azt mondta, mindig emlékezek erre,
ha majd felnőtt leszek, akkor is.
Aztán lecsukta a szemét az ágyon, és mosolygott.
Megkérdeztem, hogy min, de nem felelt,
mert kislány lett ő is, és repült.

Pagony Kiadó © olvasópéldány

FEHÉR

A papi már öreg, mint a dombok,
amikre télen ráfeszül az idő.
És a haja is teljesen hófehér lett,
amióta a mama meghalt.

De ha játszunk, kivirul, és levetkőzi az éveket,
mint a dombok tavasszal a havat.
És olyan csillogós a szeme, mint az áprilisi napfény.

AJÁNDÉK

Nemrég az ismerőseink megtudták,
hogy év végére testvérem születik,
és mind azt kezdték kérdezgetni, hogy
akkor őt hozza-e a Jézuska.

Szerencsére anyu észrevette,
hogy egyre jobban aggódom,
és időben megnyugtatót,
hogy lesz rendes ajándék is.

TITOK

Mielőtt megszülettem,
már biztosan voltam valahol.

Ha máshol nem, hát az anyu nevetésében
és az apu szívében elrejtve,
a legtitkosabb gondolatai közt.

Aztán amikor az apu először hallotta nevetni az anyut,
rájött, hogy nincs miért titkolóznia tovább,
és akkor lettem én.

De vajon hol bujkált akkor a testvérem,
a Liza?

Copyright © 2015
Magdolna Könyvek
Példány

PITE

Azt a pizzamámat szeretem a legjobban,
amelyik keresztben csíkos.

Ha abban bújok ágyba,
olyan vagyok, mint az almás pite:
jó illatú, és körbeleng a melegség.

Anyu elsimogatja rajtam a csíkokat,
én meg csak szuszogok, mint a puhára sült alma:
süppedek le meg föl,
és várom,
hogy hulljon rám az álom,
mint a

р
р
с
к
у
о
р.

LIZA

Azt, hogy hol bujkált a Liza eddig,
még most sem tudom pontosan.
De azt sejtem, hogy valahol ott,
ahová a mama elment.

Biztosan felkutatott érte mindent,
jól leszidta, hogy hol késlekedik már öt éve,
aztán meg leküldte az anyu hasijába.

De nem egy kapkodós fajta,
mert ott is várt vagy kilenc hónapot.

És most, miután megszületett,
sem mondhatom, hogy túl sokat mozogna.

SZŐKE

Az apu barna hajú.
Az anyu is barna hajú.
A mamának nem volt,
a papié meg fehér.
Csak én vagyok fekete.
Bezzeg a Liza, ő szőke lett!
Tisztára, mint egy hercegnő.

Az anyu szerint így vagyok szép,
de már neki sem hiszek,
mert nemrég fodrásznál volt,
és azóta ő is szőke.

Most már csak az vigasztal,
hogy tegnap láttam a Mulánt.

BARÁT

Zsombi az ovi óta a legjobb barátom, és most az iskolában is egymás mellett ülünk.

Vele lehet a legjobban eső után csigát gyűjteni, és tornászosat játszani a porolón.

És az uzsonnát is mindig elfelezzük.

Az iskolaudvaron a gyerekek mind azzal csúfolnak, hogy Zsombi a szerelmem, mert mindig együtt játszunk.

Egyszerűen nem értik meg, hogy az ember **nem lehet szerelmes a legjobb barátjába!**

Pagony Kiadó © olvasópéldány

RIPSZ-ROPSZ

A csiga köztudottan lassú állat.
Még szaladni sem kell utána.
Ha fogni szeretnénk párat Zsombival,
elég, ha eső után óvatosan lépdelve
félrehajtunk egy-két vizes lapulevelet,
és ripsz-ropsz teleszedhetjük velük a vödört.

De ha nem figyelünk,
és mondjuk úgy felejtjük a vödört, mint a múltkor,
épp csak egy kis ideig az előszobában,
akkor ripsz-ropsz szanaszét másznak.

Mert a csiga valóban lassú állat,
de azért meglepően nyughatatlan.

BUNKI

Zsombival van egy titkos bunkink a kertben,
a garázs mögött.

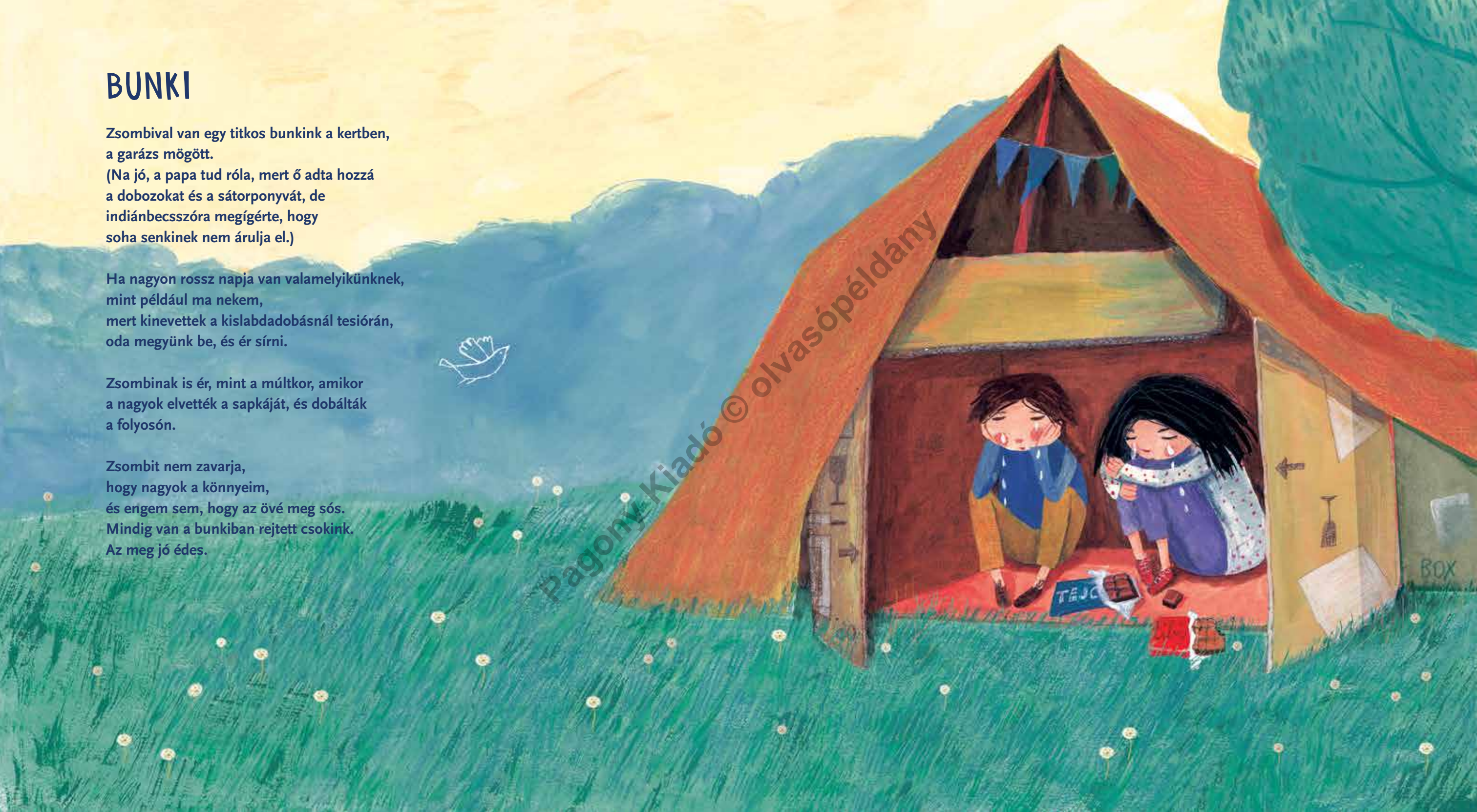
(Na jó, a papa tud róla, mert ő adta hozzá
a dobozokat és a sátorponyvát, de
indiánbecsszóra megígérte, hogy
soha senkinek nem árulja el.)

Ha nagyon rossz napja van valamelyikünknek,
mint például ma nekem,
mert kinevettek a kislabdadobásnál tesiórán,
oda megyünk be, és ér sírni.

Zsombinak is ér, mint a múltkor, amikor
a nagyok elvették a sapkáját, és dobálták
a folyosón.

Zsombit nem zavarja,
hogy nagyok a könnyeim,
és engem sem, hogy az övé meg sós.
Mindig van a bunkiban rejtett csokink.
Az meg jó édes.

Pagony Kiadó © olvasópéldány

NAPFÉNY

Zsombiban azt szeretem a legjobban,
hogy simán a csokievés kedvéért is feljön velem a bunkihoz,
és hogy nem fél a szomszéd néni hatalmas kakasától sem.

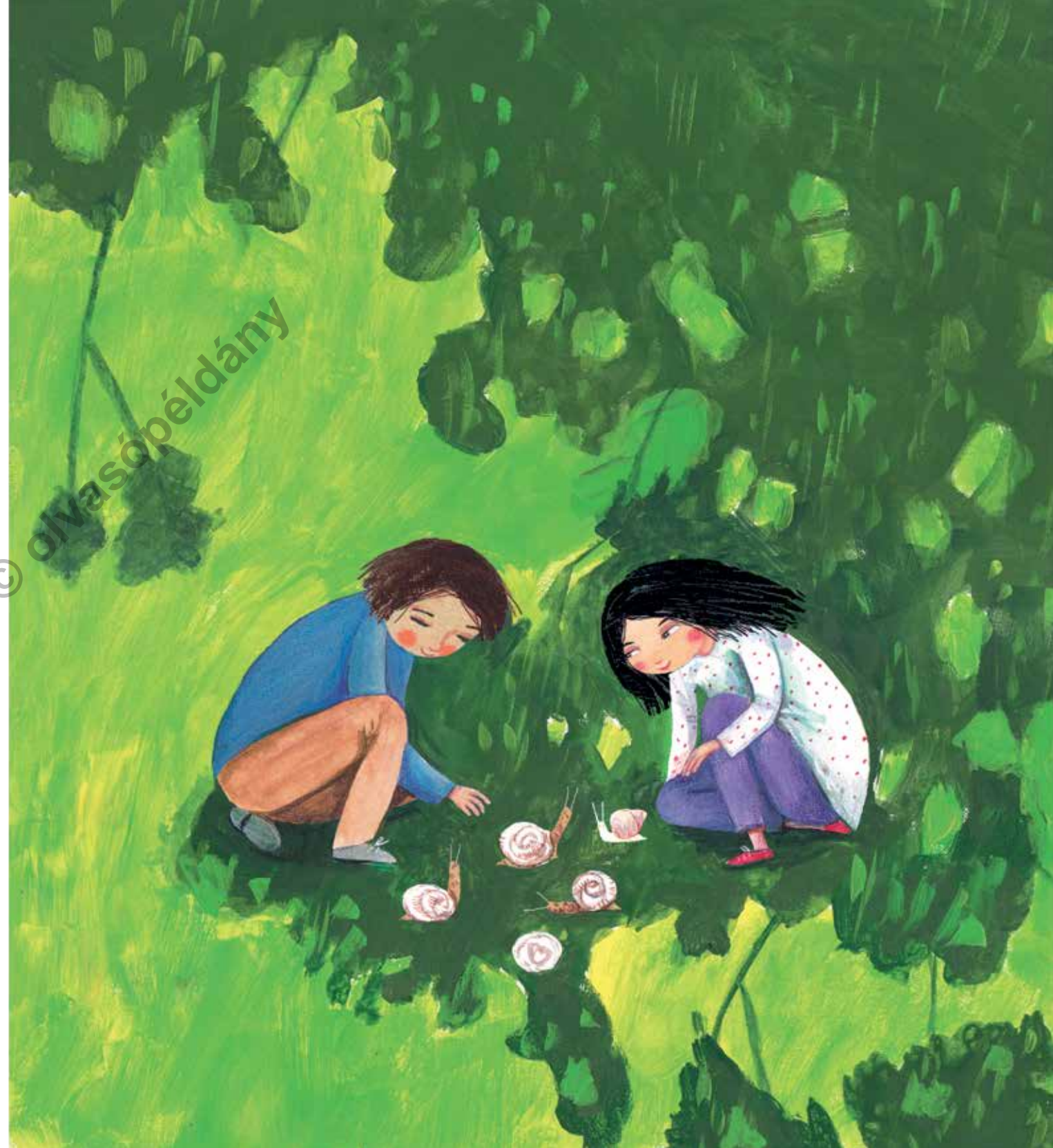
Vagy ha fél is, mégis mindig ő megy előre az udvarban.

És azt is, hogy szépen sorban visszateszi a csigákat
a lapulevelek alá, amikor eső után újra kisüt a nap,
és néha még halkán beszél is hozzájuk,
szinte magában,
és úgy mosolyog rájuk közben,
mint amikor nekem mesél valamit.

Meg hogy hosszú percekig lehet vele nézni csendben,
hogy milyen szépek a lassan araszoló csigaházak,
és a lapuleveleken
átszűrődő
napfény.

Pagony Kiadó © Olvasópéldány

SZÍV

Amikor megnyertem
az iskolai
szavalóversenyt,
és a Zsófi néni
megmondta az osztályban,
mindenki tapsolt
meg hangosan
kiabált.

Sőt, volt, aki füttyült is.
Úgy éreztem,
ez a szívükből jön,
és ez olyan jó volt.

Aztán eszembe
jutott, hogy
korábban meg
mindenki kinevetett,

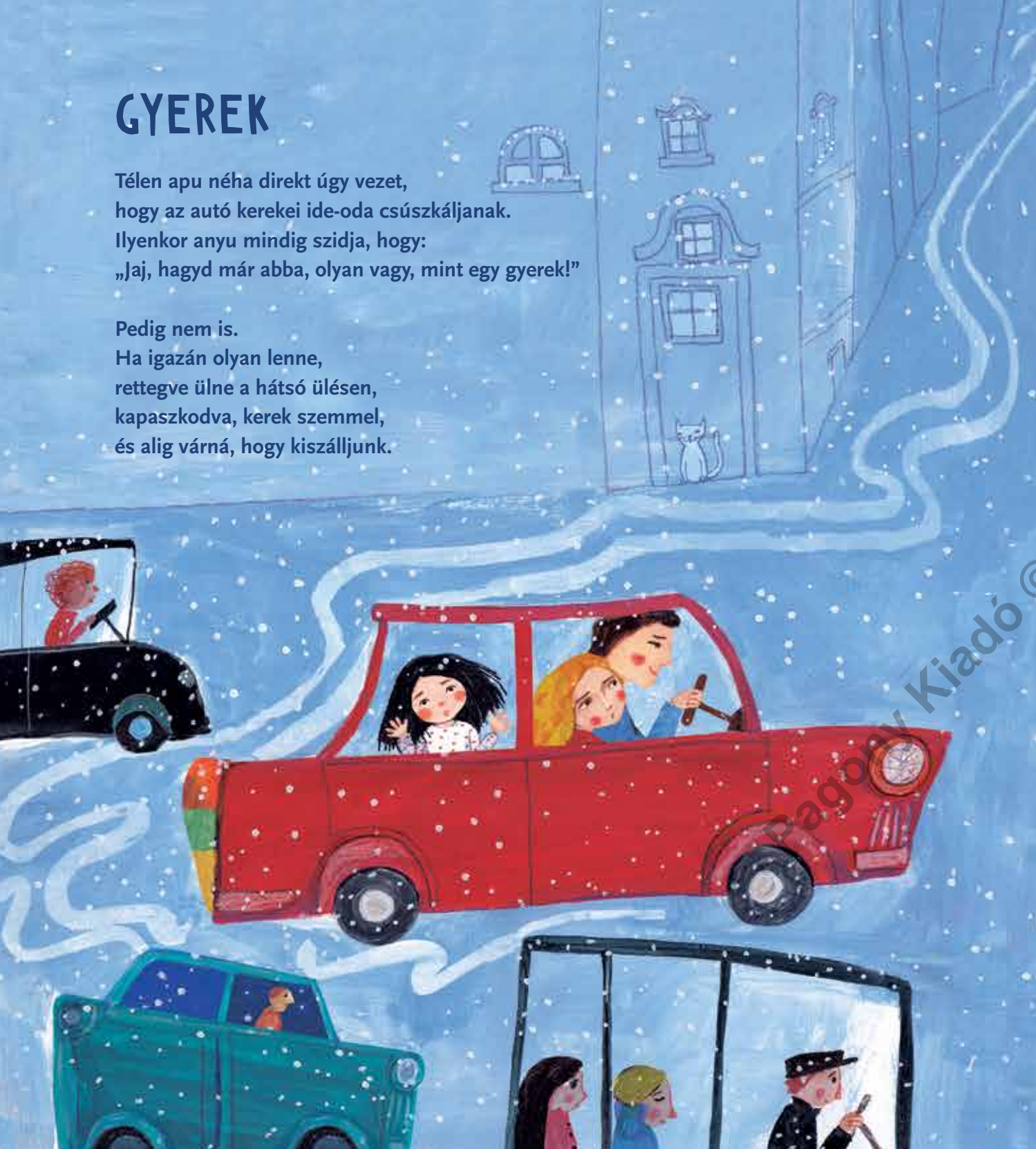
meg csúfoltak is,
hogy nem tudom messzire
dobni a kislabdát.
Azt is úgy éreztem, hogy
a szívükből jön,
az meg olyan rossz volt.

Akkor most az ember
szívének azért van
bal meg jobb fele,
mert az egyikből
jön a rossz,
a másikkól meg
a jó?

GYEREK

Télen apu néha direkt úgy vezet,
hogy az autó kerekei ide-oda csúszkáljanak.
Ilyenkor anyu mindig szidja, hogy:
„Jaj, hagyd már abba, olyan vagy, mint egy gyerek!”

Pedig nem is.
Ha igazán olyan lenne,
rettegve ülne a hátsó ülésen,
kapaszkodva, kerek szemmel,
és alig várná, hogy kiszálljunk.

LABDA

Azt hiszem,
a Palkovics Miki szerelmes belém.

Ezt abból gondolom,
hogy ő a legjobb focis a fiúk közt,
és mégis, ha én kint vagyok az udvaron,
mindig félrerúgja a labdát,
csak hogy felém szaladhasson,
és a szeme sarkából lehesse,
hogy nézem-e.

TÜKÖR

Ha a tükörbe nézek, legfőképpen magamat látom,
és az anyut, mert rá hasonlítok a legjobban.
De azért egy kicsit az aput is látom,
ha pedig sokáig nézem magam, előtűnik a mama is.

Pedig őt már olyan régen nem láttam!

Vajon ha nagy leszek, és jó mélyre nézek majd a tükörben,
látni fogom azt a kislányt is, aki most vagyok?

ISBN 978-963-587-184-1

Megjelent a Pagony Kiadó gondozásában 2022-ben.
1014 Budapest, Bartók Béla út 15/a
www.pagony.hu

Felelős kiadó: Demény Eszter és Ürögdi András
Felelős szerkesztő: Kovács Eszter
Könyvterv: Szimonidesz Hajnalka
Műszaki vezető: Pais Andrea
Tördelő: Mayória Stefánia

Produktions munkák: Wunderlich Production Kft.
Produktions vezető: Mészáros Gabriella
Nyomás, kötés: Central Dabasi Nyomda Zrt.
Felelős vezető: Balizs Attila vezérigazgató
www.dabasinyomda.hu

Pagony Kiadó © olvasópéldány

Pagony Kiadó © olvasópéldány